

Arrest

nr. 249 353 van 18 februari 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. STESENS
Colburnlei 22
2400 MOL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 6 november 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 oktober 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 december 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 januari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat E. STESENS en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen België binnengekomen op 5 augustus 2018 en heeft zich vluchteling verklaard op 2 oktober 2019.

1.2. Op 22 oktober 2020 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 23 september 2020 aangetekend naar verzoekster verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Surinaamse nationaliteit en bent u afkomstig uit Paramaribo, Suriname. Uw moeder is overleden, uw vader verblijft in Nederland, net als uw broer en zus. Uw andere broer verblijft in Paramaribo. U bent sinds veertien jaar in een relatie met Theodorus Lodewijk Johannes Seedo (O.V. X), die met u vanuit Suriname naar Europa reisde en momenteel in Nederland verblijft, en u heeft een zoon Chivano Marciano Jurmain Neida (O.VX), die samen met u in België verblijft en tevens een verzoek om internationale bescherming indiende. U woonde in Paramaribo samen met uw partner, zoon, en andere familieleden in de woning die eigendom is van uw familie en waar u al sinds jonge leeftijd woonde. Er waren regelmatig familiale problemen die in gevechten uitmondde, waarbij u dan moest tussenkomen of de politie bellen. Zowel u als uw partner en uw zoon werkten, maar toch was het financieel niet makkelijk om rond te komen. U kwam twee keer naar Nederland op familiebezoek en reisde op 27 juli 2018 voor de derde keer naar Nederland. Op 5 augustus 2018 kwam u naar België. U wil in België wonen en kans maken op een betere toekomst. Om die reden diende u op 2 oktober 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Ook vreest u de algemene politieke situatie in Suriname. Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: uw paspoort, een kopie van uw familieboekje, uw geboorteakte, de overlijdensakte van uw moeder, uw uittreksels van het bureau van burgerzaken, uw werkkaart, en kopies van enkele Belgische documenten (oranje kaart, buskaart, rijbewijs, documenten in verband met uw opleiding).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Volgens uw verklaringen vreest u de economische situatie in Suriname. Hoewel u werkte, was het voor u financieel niet makkelijk om rond te komen (CGVS, p. 5-6). In dit kader wordt vastgesteld dat zowel u als uw partner en uw zoon werkten (CGVS, p. 5), dat u woonde in een woning van uw familie waar u geen huur moest betalen (CGVS, p. 5), en dat u de laatste jaren verschillende keren naar Europa reisde voor familiebezoek (CGVS, p. 4). Hoe dan ook is dit door u ingeroepen motief voor uw vertrek uit Suriname en uw verzoek in België van louter socioeconomische aard en ressorteert bijgevolg niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaarde nooit problemen te hebben gekend met medeburgers of de autoriteiten (CGVS, p. 3).

Wat betreft uw verwijzing naar de politieke situatie in Suriname, wordt vastgesteld dat u in het kader hiervan geen persoonlijke problemen kende. U verwijst louter naar de problemen tussen voormalig president Bouterse die opgesloten wordt en andere politici (CGVS, p. 5-6). Dergelijke verwijzing volstaat aldus geenszins om te besluiten dat er in uw hoofd een risico op vervolging of ernstige schade bestaat. Aangaande de familiale problemen die u kende, met name de ruzies die er ontstonden tussen uw familieleden, wordt opgemerkt dat u persoonlijk niet was betrokken bij deze ruzies, maar dat u ervoor koos tussen te komen bij gevechten tussen anderen (CGVS, p. 5-6). Dit kan bezwaarlijk worden beschouwd als een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of met ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten kunnen deze vaststelling niet wijzigen. Uw paspoort familieboekje, geboorteakte, de overlijdensakte van uw moeder en de uittreksels van het bureau van burgerzaken bevestigen uw identiteit, die hier niet ter discussie staat. Aan het feit dat u werkte, zoals aangetoond met uw werkkaart, wordt evenmin getwijfeld. De activiteiten die u in België uitoefent en de overige Belgische documenten die u neerlegde hebben geen invloed op deze beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste middel voert verzoekster de schending aan van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet). In de uiteenzetting van haar middel beroept verzoekster zich ook nog op de schending van de rechtspraak van de Raad van State (*d.d.* 25 september 1986, nr. 26.933), artikel 8 *juncto* artikel 14 van het EVRM en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

In een tweede middel beroept verzoekster zich voorts nog op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en de fundamentele rechten van de Mens, zoals die blijken uit het EVRM, in het bijzonder in artikel 3 van het EVRM.

Verzoekster vraagt in hoofddorde om haar als vluchteling te erkennen, minstens om haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

2.2.2.1. Verzoekster voert aan in België te willen wonen met het oog op een betere toekomst.

Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeksters verzoek om internationale bescherming afgewezen omdat: (i) verzoeksters motief van louter economische aard is en derhalve niet onder het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag ressorteert, (ii) verzoekster verwijst naar de algemene politieke situatie maar in dit kader geen persoonlijke problemen aanhaalt, (iii) de familiale problemen waar verzoekster naar verwijst maar zelf niet in betrokken was, niet kunnen beschouwd worden als vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire beschermingsstatus.

2.2.2.2. Uit de uiteenzetting van het eerste middel blijkt dat verzoekster een schending van de uitdrukkelijke motiveringsplicht beoogt aan te tonen. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in de beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te

vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan. Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen opdat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Het eerste middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoekster in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2.3. In de mate verzoekster aanhaalt dat uit de bestreden beslissing geenszins een afweging blijkt tussen haar belangen enerzijds en deze van de staat anderzijds, dat de bestreden beslissing disproportioneel is, dat de motieven van de bestreden beslissing niet evenredig zijn en zelfs in wanverhouding met het gestelde doel en op onevenredige wijze haar rechten aantasten, benadrukt de Raad dat zowel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen slechts gemachtigd is om een vreemdeling als vluchteling te erkennen indien wordt aangetoond dat hij beantwoordt aan de omschrijving gegeven in artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. De subsidiaire bescherming kan slechts worden toegekend indien voldaan is aan de voorwaarden vervat in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze jegens de belangen van het onthaalland ressorteert derhalve niet onder voormelde zeer specifieke declaratieve bevoegdheid. De commissaris-generaal alsook de Raad zou zijn bevoegdheid te buiten gaan mocht hij een vreemdeling die niet aan de in deze verdragsbepaling of voornoemde artikelen van de Vreemdelingenwet vervatte voorwaarden voldoet, toch als vluchteling erkennen of hem de subsidiaire bescherming toekennen omdat de gevolgen van een weigering voor hem buiten verhouding zouden zijn tot het voordeel ervan voor de "Staat".

In zoverre verzoekster de rechtspraak van de Raad van State alsook artikel 8 *juncto* artikel 14 van het EVRM betreft in haar betoog, kan de Raad slechts vaststellen dat zij niet de minste toelichting geeft op welke wijze de bestreden beslissing zou ingaan tegen deze rechtspraak of in welke opzicht de bestreden beslissing met schending van de aangehaalde artikelen zou zijn genomen.

2.2.2.4. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoekster geen gegronde elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat zij haar land van herkomst heeft verlaten of er niet naar zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat verzoekster in haar verzoekschrift niet de minste concrete poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongegrondheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijft. Zij komt immers niet verder dan het louter volharden in haar vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongegrond bevonden verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

In zoverre verzoekster in het verzoekschrift nog aanvoert dat zij, wanneer zij naar Suriname zou dienen terug te keren een vogel voor de kat zou zijn omdat zij aldaar niet op de bescherming van de overheden kan rekenen kan worden vastgesteld dat verzoekster verder niet toelicht noch verduidelijkt om welke

redenen zij nood zou hebben aan de bescherming van de overheden en waarom deze haar de noodzakelijke bescherming in dat geval niet kunnen of willen geven.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoekster geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat zij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

In zoverre verzoekster met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), nog betoogt dat waar de commissaris-generaal enerzijds zonder meer stelt dat verzoekster niet in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus het anderzijds vaststaat dat zij bij terugkeer in zeer barre omstandigheden zou moeten leven hetgeen wel degelijk kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming wordt in de bestreden beslissing pertinent opgemerkt als volgt:

"(...)Volgens uw verklaringen vreest u de economische situatie in Suriname. Hoewel u werkte, was het voor u financieel niet makkelijk om rond te komen (CGVS, p. 5-6). In dit kader wordt vastgesteld dat zowel u als uw partner en uw zoon werkten (CGVS, p. 5), dat u woonde in een woning van uw familie waar u geen huur moest betalen (CGVS, p. 5), en dat u de laatste jaren verschillende keren naar Europa reisde voor familiebezoek (CGVS, p. 4). Hoe dan ook is dit door u ingeroepen motief voor uw vertrek uit Suriname en uw verzoek in België van louter socio-economische aard en ressorteert bijgevolg niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaarde nooit problemen te hebben gekend met medeburgers of de autoriteiten (CGVS, p. 3)."

Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Suriname actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoekster geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Met de loutere bewering dat zij bij een terugkeer in "zeer barre omstandigheden" zal terechtkomen, slaagt verzoekster er geenszins in om een reëel risico op ernstige schade in haar hoofde aan te tonen.

2.2.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en kon zij zich laten bijstaan door een advocaat. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.2.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien februari tweeduizend eenentwintig door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER